

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:
в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік: зі щоденною
виплатою 7 доларів, або 12
рублів; з виплатою двічі
в тижні 5½ долара, або 10
рублів; з виплатою що субо-
ти 4½ долара, або 9 рублів.
Поодиноким числом по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очи і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львізі що дня
крім неділі і руских свят
о 5½ год. пополудня.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» при ул.
Особлиньских ч. II. (партер)
(Фронт від ул. Тихої). Експе-
диція місцева в Агенції
Соколовского в насалці Гавс-
мана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —

Рекламації неопечатані є
вільні від порта. — Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надісланім» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки.

Зїзд італійського і англійського короля в Бас.

(X) В останніх днях цвітня зїхала ся королівська пара англійська з італійською в Бас, в заливі коло Неаполю, куди веде морська дорога до печери Сибілі. В політичних кругах не приписують відвідинам ніякого володаря такого значіння, як відвідинам короля Едварда. Се є вельми рухливий і емкий дипломат а у великих європейських подїях нераз уже проявляв ся незвичайний єго вплив. Вправді від зустрічі з царем в Ревлю не має він великого щастя, а в останніх часах Англія ним кермована не потерпіла вправді такого дипломатичного ображеня як Росія, але неперечно Бритійська держава відчула вельми своє пониженє. Англія намагала ся відлучити Австрію від Німеччини, а коли се показало ся безуспішним, робила заходи, щоби унокорити Австрію й Німеччину, але і се не повело ся, а звязь між обидвома цїсарствами стала тіснішою, як коли небудь перед тим.

Відтак намагала ся Англія висунути Францію, щоби она зі своєю союзницею Росією виринила в австрійсько-сербськїм спорї. Але й Франція не виїшла се на славу, бо як відомо, Росія, не оглядаючи ся на свою союзницю, полишила її на боці і покорила ся перед домаганнями Австрії. Нічого отже дивного, що Франція не затаювала свого невдоволеня з того, що Росія не тільки сама так страшно осоромила ся, але що наглядно виявила знесилєнє Франції і слабу сторону дводержавного союзу. Супроти всего того легко тепер зрозуміти, длячого сенатор бар. д' Естурнель де Констан в берлінській пїсарській салї висловив

конечну потребу французко-німецького зближеня і викликав признаня горячого одобрєня німецьких [парламентаристів і дипломатів, з чим неперечно згодять ся сотні тисячів французких героїв.

По досьвідах, які зробили молодотурки на хиткості англійської ласки, тепер і Туреччина значно відсунула ся від Англії, котра не жалувала значного гроша, щоби в Босні й Герцоговинї викликати заколот і заворушенє, але переконала ся, що всі єї балканські коромоли остали без успіху.

Отсі безуспішности довели до того, що король Едвард відчув потребу відвідати італійського короля в староримських сїрчанях купелях в Бас, щоби в ним погугорити про європейські відносини. Італія була ще найбільшн до Англії що до політичного настрою, а особливо значно зблизили ся сї держави, коли Англії повело ся вирівнати непорозуміє між Італією і Францією і наклонити Італію до того, щоби она почала ходити своїми дорогами, не оглядаючи ся на тридержавний союз, до котрого она дійсно належить. З почином минувшої зими здавало ся навіть, начеб Англії повело ся Італію зовсім відорвати від тридержавного союзу. Бзаємини між Італією і Австрією значно були охолонули а навіть заострили ся. Одначе рішучість і сила, з якою Австрія в союзї з Німеччиною одолїла балканську справу, дали такий наглядний доказ могутности тих держав, що здорові і реальні політики на Монте Читоріо приходять до зрозуміння, що треба знов зблизити ся до обидвох цїсарств. Виявило ся, що сей тридержавний союз є безпечнішою підвалиною європейского мира, як комбїнація держав, котрою кидають розбурхані філі сла-

винофільско-руссфільських мрій і англійських високопарних забабіг.

Англія не має спромоги дати нині Італії навіть того, чим могла її заманити до себе перед п'яти роками. Англійська фльота сегодня є вже сим неосяжним велитнем, перед котрим падали лиць всі морські держави. Англія зможе ще кілька років удержати з великим висилєнєм верховладу на морі перед Німеччиною, але на всякий спосіб дійшла вже до самого краю спроможности оружної і фїнансової. Се вже не є дрібнїца, коли на основі оповіщєних вчєра в Лондонї урядових виказів доходи Англії в скінченїм фїансовїм році зменшили ся о кругло 80 мїліонів корон, коли тимчасом наслідком накладів на фльоту видатки зросли о кругло 280 мїліонів, а недобір англійского державного скарбу виїшов на 380 мїліонів і сей недобір наслідком лихо-го народогосподарского положєня довший час не дасть ся покрити. Народогосподарська спроможність Англії також не є безденна і не зможе поправити похибок заграничної політики. Сї відносини потрафлять також добре оцїнити італійські політики, а змаганя англійского короля до відокремленя Австрії і Німеччини, до розриву тридержавного союзу, остануть без успіху.

Подїї останніх місяців показали наглядно силу і спроможність Австрії в союзї з Німеччиною, а Італія зрозуміє також дуже добре, що єї житєві інтереси приказують їй радше держати ся сєго союзу, до котрого она належить, як глядіти нових приятелїв.

Сільвіо Пеллїко.

Із днів мойого тюремного житя.

(Le mie prigioni).

З італійської мови переклав

Володимир Держирюка.

(Дальше).

Я попарив собі майже горло, бо проковтнув горячу каву. Тремерелльо виїшов а я почав писати.

Чи зробив я добре? Чи моє рішенє було Богом інспірованє? Чиж се не було бїльше трїумфом мойого природного бажаня: осягнути бажану річ, місто із неї зробити жертву? Мішанина великодушного уподобаня в поважаню, яке оказав менї незнакомий і страху перед тим, щоби не показати ся малодушним, колиб я був бїльше цївлив розумну мовчанку, чим по трохи небезпечну переписку?

Як розвіяти мої сумніви? Висказав я се отверто мойому товаришеви недолї в листї і додав, що моя думка така, що коли хто починає щось робити з розвагою і без докорів совісти, сей не потребує бояти ся вини. Нехай отже і він розважить поважно справу, до якої ми брали ся і висловить, серед якої стєпени спокою, або неспокою рішив ся на се? Колиб однак йому по зрїлій надумї наше підприняте видало ся ризиковним, то Мати мемо хоч такий хосєн, що вдоволимо ся обїцяною перепискою а через

заміну кількох тих несокрушимих слів пізнаємо себе взаїмно.

Написав я чотирь сторїнки горячих, сердечних слів, начеркнув коротко основу мойого арешту, говорив з чутєм про мою родину і деякі мої другорядні справи і намагав ся дозволити йому заглянути собі в нутро моєї душі.

Вечером поманджав мій лист. Безсонна останна ніч знемогла мене; тож сон не дав тепер довго на себе ждати і я пробудив ся слїдуючого ранку покріпленям, веселим і дрозав від солодкої думки, що за хвилю мати му може відповідь від товариша.

XXXVI.

Відповідь наспїла разом з кавою. Я обняв за шию Тремерелля й сказав йому з ніжністю: Нехай Господь заплатить тобі за твоє добре серце. Мої сумніви щодо нього й незнакомого розвіяли ся, ними я почав мерзити ся, не знаю з якої причини; може тому, що вони були злишні, бо я рішив ся зовсім не писати про політику; і хоч я є поклонником Тацита, то все таки не вірю в оправданє його думки, щоби кожду справу бачити в чорнім сьвітлі.

Юліан (так підписав ся незнакомий) почав лист многими чємностями й запевняв о собі, що не викличе найменшого неспокою в підпринятїй переписцї. Опісля кєпкував над моєю нерішимо-стю, а далї сї жарти стали бїльше зїдливыми. Вкінци, по краснорічливїм запевненю про свою щирість, перепрашав мене за се, що не може укрити невдоволеня, якого зазнав, замїчаючи у мене якусь скрупулятну хиткість, сю хрести-

яньську скрупулятність, що не може погодитись з правдивою фїлософією.

„Поважаю вас все, — продовжав далї, — хоч в сїм не годимо ся оба; та щирість, яку я визнаю, зобовязує мене сказати вам, що віри у мене нема, що мержу ся всякими релїгіями, що маю тільки із смірности імя Юліана; бо сей добрий цїсар був ворогом християн, але я в самїй річї йду далеко дальше від нього. Коронований Юліан вірив в Бога а навіть сповняв деякі обряди релїгїйні; я знов ні, не вірю в Бога, основу кожду чесноту на любови до правди і до сєго, хто її шукає і на ненависти до сєго, хто менї не подобаєт ся“.

Продовжуючи в сей спосіб дальше, не признавав нікому рації, нападав на християнство із всіх боків, вихвалював з великою силою значїє безрелїгїйної чесноти і зачав на пів поважним а на пів насмїшливим способом вихвалювати імператора Юліана за його відступство і його фїлантропїєне змаганє, винищити із землі найменший слїд Євангелїя.

А боячи ся того, що міг сильно образити мої пересьвідченя, просив прощеня і докорював собі, що брак йому щирости. Він повторяв своє велике бажанє, мати зі мною зносини і здоровив мене.

Одна допєска була така: Не маю инших докорів, крім сєго, що я не є досить щирий. Тому не можу промовчати мойого підозрїваня, що сї ваші християнські погляди є тільки удаванєм. Бажав би я, щоби так було. В такий случаю скиньте маску; я дав вам примір.

До чого змагають мадярські незалежники?

(Δ) Всі внутрішньо-політичні переселення, які від часу до часу вириваються в Угорщині і відбиваються також на австрійських відносинах і становищі всієї монархії, виходять беззастановно з табору незалежників, котрих виразною метою є відокремлення Угорщини і положене зв'язи з Габсбурскою династією лише на основі особистої унії. Виравді голова незалежників, міністер торгівлі Кошута, не виступає тепер так різко і старає ся всі змагання переводити дипломатично, однак ліве крило табору незалежників є вельми рухливе і не прогайнує в останніх роках ані одної хвили, щоби не вихиснувати розв'язки переселення для здійснення своєї ідеї. Те крайнє крило незалежників розвинуло живий рух, котрий росте з кождим днем. Сей рух ведуть сі крайні незалежники так зручно і вмюють всі живла свого табору так оголомшити покликками до повної солідарности, що мало що не всі члени сего сторонництва піддають ся сим покликкам.

В сій агітації немале значінє має само імя провідника незалежників, Кошута, котрого агітатори представляють прихильником такої розв'язки переселення, що керму державну повинні обняти самі незалежники, котрі тепер становлять переважну більшість бувшої коаліції. Цілим сим рухом кермує власливо президент сойму Юст, а послугує ся лише фірмою Кошута і в сім проясляє ся слаба сторона сего крайного крила, бо колиб виявило ся, що незалежники не віддано би державної керми в руки (сему опирає ся Корона) а наслідком того Кошут глядів би иншої розв'язки, як вже нераз про се натякав, тоді станулиб по его стороні і всі ті крайні живла, що йдуть за покликком Юста і сего крайного крила. Задля тої причини сей рух не є так грізний, бо він не вплине рішучо на розв'язку переселення.

Але мимо того мадярські незалежники вже уложили велику програму, сподіваючись дістати державну керму виключно в свої руки. В сю програму втягнена також банкова справа (окремність угорського банку), але не має вже там головного значіння. Читаючи сю програму, дізнаємо вражіння, що різні можуть бути способи розв'язки банкової справи, і мов би тепер розходило ся незалежникам о усуненє з дневної черги сєї справи, коли вже з сїєї підмогою повело ся розбити мадярську коаліцію.

Не можу висказати сего незвичайного вражіння, яке зробив на мені сей лист. Дрожав я, мов влюблений в перших днях; описля здавало ся мені, що чиясь студена рука стискає мене за серце. Сей сарказм над моєю совістю мене вразив. Я жалував, що завязав зносини з таким чоловіком: як так ненавиджу цинізм і я його уважаю за найменше філософичний, найбільше нелюдський напрям!

Прочитавши останнє слово, вложив я лист між два пальці одної а два пальці другої руки, шарпнув швидко обома руками так, що в кождій з них лишилась одна половина листу.

XXXVII.

Дивив ся я на оба кусники й розважав хвилину над непостійністю людських діл і над фальшивістю їх зверхного вигляду. На короткий час перед тим так горячо бажав я сего листу, а тепер дру його в погорді! Недавно так радував ся я будуючою приязню з товаришом недолі, так був пересвідчений про взаємну поміч, так старає ся показати ся супротив нього приязним, а тепер називаю його безстидником!

Оба кусники зложив я разом, вложив знов їх між два пальці одної а два пальці другої руки й роздер.

Я бажав сю чинність ще повторити, та оден з куснів випав мені з руки; я схилив ся, щоби його підняти, та коли підводив ся, змінив я рішенє й забажав ще раз прочитати се горде письмо.

(Дальше буде).

цією. Головною метою змагань табору незалежників є досягненє самовлади. Безлічні політики признають ся до сего зовсім явно, смиренніші намагають ся се ще закривати якою небуть покривкою. Все лише, що говорять ся, має цілю лише сю гадку. Щоби ту ціль досягнути, запевняють незалежники, що їх сторонництво булоб більше уступчиве що до змагань впливаючих з їх програми, наколиб дано єму личну поруку повіренєм єму державної керми, що загальна політика державна буде відповідна сій програмі.

Головна ненависть незалежників звертає ся проти гр. Андрашого, котрий разом з прихильниками угоди з 1867 р. злучив ся до національної боротьби перед чотирма роками з незалежниками, а тепер став для них більш невідгидним, як ті противники, з котрими вони вели боротьбу.

Сторонництво незалежників, котре всю свою політику і свої змагання основувало на двозначностях, вважає гр. Андрашого небезпечним товаришем бовим задля его отвертости. Окрім того був він і тому ненавистим для незалежників, бо державу в своїх руках сию міністерську теку, котра представляє політичне значінє в краю.

Незалежники раді би отже міністерство внутрішніх справ захопити у свої руки, бо оно має вплив на начальників комітатів (жупанів) а тим самим і на вибори на случай розв'язання сойму. До того треба додати, що одною з найважливіших і найблизших задач правительства буде переведенє виборчої реформи, а від уложення сєї реформи буде зависимим, котре сторонництво в краю досягне власть і значінє в краю. Переважна часть незалежників дістала свої мандати довголітною демагогічною боротьбою веденою поміж найширшими верствами населення і тому тривожать ся тим, наколиб виборча реформа була так уложена, що давалаб перевагу більше освіченим живлам, а ще більше, колиб також допускала виключувані від участі а бодай значно обмежувані немадярські народности. Виборча реформа була отже тим страшлищем від самого почину, йй висувано беззастановно трудностями і перепонами і се головна, хоч не одинока причина, що незалежники покористували ся банковою справою, щоби як раз перед введенєм виборчої реформи викликати переселенє.

Але також гр. Андраші грає неясну гру. В приватній розправі в соймі висловив ся, що на его погляд булоб найліпше, колиб незалежники обняли державну керму і що він готов своїм впливом допомогти до сего. Кошут однак звернув увагу на те, що така розв'язка зустріне ся з великими перепонами, а з сумнівами Кошута згоджують ся також і в дальших кругах. Чи пересправи, які монарх має перевести з мадярськими політиками в Будапешті, доведуть до проясненя, побачимо небавом.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

„Sonu u. Montags. Ztg“ звичає, що в парламентарних кругах є намір, щоби зпоміж бюджетової комісії, котрій приділено предлогу скарбу, вибрати тіснійший доведовий комітет, якого задачею розважити при співучасті правительства питає, чи начерк правительства дасть ся перевести, чи може треба поробити деякі зміни і доповненя. Відтак подає сей дневник таку замітку: Фінансові начерки д-ра Біліньского викликають сильний вплив на настрої палати. Не маючи наміру ставати в обороні предлогу міністра скарбу мусимо іпреці зауважити, що тут ходить о покритє конечних видатків. Можна осуджувати ріжно санацийний начерк д-ра Біліньского, однак в кождім случаю негайно не досягне ся нічого, а вже найменше в податковій політиці.

Перші послуханя у цїсаря в Будапешті відбудуть ся в середу. В кругах сторонництва незалежників надіють ся, що коли цїсар буде здалека від наслідника престолоа, то дасть ся легко позискати для цілий сторонництва незалежників. Цїсар остає в Будапешті до 10. с. м.

Заграниця.

Довголітна мрія болгарского князя Фердинанда остаточно здійснила ся і то скорше навіть, як сего можна було надіяти ся: болгарскому князеві признали всі держави, а між ними й найбільше інтересована Туреччина, королівський титул, який він прийняв був ще в жовтні минушого року, очевидно за згодою Австро-Угорщини. З сєю подією злучене разом і признанє Болгарії незалежною державою. Новий король одержує з ріжних сторін сердечні привітти, між иншими одержав привітні письма від цїсаря Франц Йосифа і бар. Еренталя.

На Сході вимагає полагоди ще одна вельми пекуча справа, а іменно кретенська. Грецька людність Крети домагає ся прилуки єї до Греції, проти чого протестує рішучо музльманська людність. Се спричинило навіть грізні заворушеня на сім острові. Остаточно справа покінчить ся мабуть таки прилукою Крети до Греції. Кажуть, що в часі візду короля Едварда з королем Віктором Емануїлом в Бає коло Неаполя рішено предложити двом иншим опікунчим державам, Франції і Росії, щоби забрали свої залози з Крети, що має бути початком згаданої прилуки. І так урве ся Туреччині знов кусок з єї земель. Можливо, що за сим підуть дальші обмежуваня турецької області, колиб різня в Малій Азії, на яку острять собі зуби Англія і Франція, мала потривати дальше. Але вісти з Малої Азії щораз то відраднійші, бо як доносять з Царгорода, спокій тамже вертає вже зовсім.

Хросимо вігнвити перегплату.

Новинки

— Календар. В середу: руско-кат.: Теодора При., Клим.; римо-кат.: Пія V. п. р. — В четвер: руско-кат.: Георгія В. муч.; римо-кат.: Івана в Олію.

— Ексц. Митрополит гр. Шептицький вертає до Львова дня 7. с. м. і буде тут постійно аж до дня 17. мая. Відтак виїздить на канонічну візитацію деканатів: миколаївского, жидачівского, скільського і тухлянського. До Львова верне з візитації аж в другій половині червця.

— З Косівщини пишуть нам: Дав Бог весну а з нею прийшла й жура для Гуцулів. Ледви дотягли з маржиною, а много її вигабло та ще й вигине тепер, бо по морозах наступила суша, а вже готовлять ся до стріляння маржини. Гуцули мусять з конечности ззагоді рушити з маржиною в полонини, бо там бодай коміші буде грізти, а що окрайки, де тих комішів більше, належать до камери, то певна майже стрілянина маржини. Минулий рік був я примушений в телеграфічній дорозі просити Ексц. п. Намісника о зарядженє полекші Гуцулам і дістав її в часті. Тепер вибираюсь з Гуцулами (по весні) для представлення секатур для підвластных, а коли попереджаю отсим письмом, то лише в тій цілі, щоби запобігти проливу крови. Від кількадесяти літ наймали Гуцули від камери т. зв. фахти. Без них не має половина для Гуцула найменшої вартости. Тепер в неподаних доси причин не хотять ті „фахти“ наймати Гуцулам. Гуцули в розпуді о свою екзистенцію будуть силоміць заганяти у ті „фахти“ маржину — і може полити ся кров. До того подразнили для вдоволення паньської прихисі Гуцулів ще й другою кривдою до живого. Минулого року повідбيرانо у Гуцулів за нокотом „кріси-пушки“ (стрільби) а навіть і пістолети, щоби не полохали дичину, бо панам „для охоти“ треба заповювати на оленя. Тепер Гуцули не мають чим полошити вовка — медведя від маржини, а та „звір“ дуже розмножилась. Се довело Гуцулів до такої розпудки, що може прийти до розливу крови при леда нерозважнім кроці! Тож бачність! — Іван Попель, парох Довгополя.

— Просьба до українських часописів в Росії. Дістаємо зі Львова з просьбою о поміщенє отсє письмом: Звертаємось з просьбою до українських часописів в Росії, особливо до „Рідного Краю“, „Слова“, „Української Хати“, щоби они постарали ся, аби їх виданя можна було передплачувати на австрійських почтах. Передплата на почті є і дешевша і догіднійша, особливо в тої причини, що на переказах до Росії, окрім назвиска і місця осідку послаючого гроші, нічого більше писати не можна. До поясненя того треба додати, що перекази до Росії не ідуть прямо, але через Відень, де їх перецесують і то часто з такими похибками, що потім часопись іде на цілком фальшиву адресу. Київська „Рада“ має на галицьких почтах около 150 передплатників, а

А ти его — калать по голові! Правда? Конечно, калать по голові — бо так каже критика. Він до тебе зі ширим словом, а ти до него з язиком, як перекупка або бублейниця: „чого, мой, час гайнуєш, чому не йдеш до якої насто- вищої роботи, чом не складаєш гроша на чорну годяну! Зараз ми йди, поцілуй панів у руку та проси, щоб не гнівалися за ті дурниці, які ти повидруковував!“

Правда, дорогий читателю, що ти так зробиш? бо ти загінотизований тими рецензентами, що до літератури забирають ся як до фізичної праці, заковчують сорочку, сплювують, вила у руки і горнуть, горнуть перли з болотом, разом. Отомивши ся такою горожанською роботою, відсачують і рекомандують публіці свій чистий, пожиточний, патріотичний крам. А може ти, читателю, привик до рецензій, якби ветеринарний рецепт, може ти схочеш забавити ся вичислюванем поодиноких сліз та зітхань, як той нікчемний московський письменник, що в той спосіб навіть нашого Тараса думав звівечити?

Роби, як хочеш. А я тобі скажу, що я радо прочитав у новій збірці Кок. віршик на сторони 16, 17, 19, 36, що тішу ся его поступом на полі метрики і мови та радую ся більшою самостійністю того молодого поета, ніж в его першій збірці.

Вільному воля.

Читач.

— **Ukrainische Rundschau**, в 5. ч. 1909 містить отці статі: Ostgalizien und Russland, нап. Ів. Кривецкий. — Eine erschwindelte Extra-Autonomie, нап. др. Евген Левицкий. — Der russische Nationalismus und die ukrainische Frage, нап. Дм. До- знів. — Das Gouvernement Chelm, нап. М. К. — Basył Stefanyk, сільветка, нап. Іван Пруш. — Zum 100. Geburtstag Nikolaus Gogols, нап. Евг. Левицкий. — Der zweite Prozess Siczyński. — Огляд. — З Литви.

ЕКОНОМІЧНІ ВІСТІ.

— **Міщанський рем.-пром. Союз кредит.** у Львові. Дня 4. цвітня с. р. відбули ся другі звичайні загальні збори тов-а «Міщанський рем.-пром. Союз кред. у Львові» в салі тов. руских ремісників „Зоря“ при ул. Краківській ч. 17. Президент Надз. Ради п. Михайло Макович о год. 11½ сконстатував, що всі формальности по мисли закона і статута точно доповнені, відкрив збори, та запросив до проводу в нарадах п. Василя Нагірного, яко почетного президента товариства. По відчитаню протоколу з попередних загальних зборів виголосив оден з членів Управи звіт з діяльности за р. 1908. Головніиши числа свого звіту виказують, що товариство по конець року 1908 (другий рік свого житя) числило 150 членів з 199 декларованими уділами по 100 К на квоту 19.900 К. Вплачені уділи випосили в тім часі квоту 10.818 К 66 с; фонд резервовий 404 К; спеціальна резерва 266 К 67 с а ціле власне майно товариства виносить квоту 11.489 К 33 с. На ошадність вложено в р. 1908 28.439 К 77 с, винято 26.226 К 58 с, остає на вкладках з попереднім роком 25.179 К 29 с. З кредиту користало товариство в Банку краєвим і Рускій Шадниці в Перемишлі і 31. грудня 1908 виносив сей кредит 13.870 К 77 с. Позичок уділило товариство в р. 1908 всіх 75, а то 74 веклевих на квоту 52.740 К 57 с а 1 скриптову за інтабул. на 3.000 К. Оборот касовий виносив 212.305 К 32 с.

По сім відчитано звіт з ревізії Красового Союзу ревізійного у Львові, де зазначено, що товариство цілком правильно розвиває ся, і звіт комісії ревізійної з внесенем на уділене Управі абсолютної. По переведеній дискусії над виголошеним звітом ухвалили збори одностанно абсолютну так Управі як і Надзираючій Раді. З чистих зисків 460 К 76 с призначили збори 10% до фонду резервового і 5% дивиденду від уділів. Відтак приступлено до вибору 3 членів і 1 заступника до Надз. Ради на місце вильсованих. По перерві, яку зарядив провідник зборів для наради над виборами, війшли до Надз. Ради: професор Іван Левинський архітект і властитель фабрик у Львові, Михайло Павлишак столярский майстер і власт. реальн., інженер-хемік Волод. Бачинський, а на заступн. Йосиф Делькевич підпр. будів. По деяких запитах учасників зборів і выясненях даних Управою провідник зборів оглосив, що порядок денний ви- черпаний, а тим самим і наради зборів покінчені. Збори відбули ся при участі 50 членів переважно ремісників, купців і промисловців, що є доказом, що наше міщанство у Львові розуміє свою задачу і організуєсь на хосець свого народу.

Телеграми

з дня 4. мая.

Відень. Polit Kongress. доносить, що австро-угор. амбасадор в Царгороді, мгр. Палавичіні, дістав поручене висловити Порті желаня австро-угорського правительства з вагоди зміни на престолі.

Царгород. Торжество припоясаня султанови меча пророка відбуде в суботу або в неділю і султан аж потім явить ся в парламенті.

Царгород. В Льдіві найдено 150.000 турецьких фунтів готівкою, схованих в мурі. Спрваджено начальника евиухів, аби показав, де криє ся решта скарбів. Зачувати, що европейські во- лодарі вставили ся у нового султана за поліпше- нем долі Абдуль Гаміда.

Оголошене.

Надзвичайні Загальні Збори повітового Товариства ошадности і позичок „Праця“ в Бу- чачині відбудуть ся в неділю дня 23. мая 1909 о годви 4. по полудни в комнатах „Рускої Бе- сідн“ з слідующим порядком денним:

1. Відчитане протоколу з послідних Звичайних Заг. Зборів.
2. Вибір 2 членів Дирекції і одного заступника директора.
3. Вибір одного члена Надзираючої Ради.
4. Вибір одного члена Комісії ревізійної.
5. Підвишенє марки през. членам замісце- вим Надзираючої Ради.
6. Вільні внески.

За Надзираючу Раду:

Володимир Масляк
председатель.

Зенон Ганусевич
секретар.

45 (1)

Др. Богдан Барвіньский:

Зїзд галицького князя Данила з угорским ко- родем Белею IV. в Прешбурзі 1250 р. Історично-критична аналіза, Львів 1901. 16° ст. 18. — Ціна 10 сот.

Прешбурський зїзд в справі спадщини по Бабенбергах. (Причинок до історії великого ав- стрійського безкоролівя). Львів 1903. 8° ст. 27. — Ціна 30 с.

Жигимонт Кейстутович, великий князь Литов- ско-русский. Історична монографія. Жовква 1905. 8° ст. XIV+170. — Ціна 2 К.

Zygmunt Kiejstutowicz, książę starodub- ski. Львів 1906. 8° ст. 28. — Ціна 50 с.

Bogurodzicza dzewicza а історичні висновки д-ра Щурата. (Вінтересі історичної правди). Львів 1906. мала 8° ст. 41. — Ціна 20 с.

Історичні причинки. Розвідки, замітки і ма- теріяли до історії України-Руси. І. Жовква 1908. мал. 8° ст. 170. — Ціна 2 К.

Дістати можна в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.

РУСИНИ! Жадайте у всіх трафіках, тор- говлях і крамницях лише туток і паперців з пер- шої галицько-руської фабрики Евгена Біліньского в Збаражн.

З доходу сеї фабрики йде 35% на будову церкви в Сеняві, 10% на школи і бурси тов. педагогічного, а 5% на сироти і вдови по свья- щениках.

Держім ся покликую:

Свій до свого!

ХТО

себе або свої діти від

Кашлю, хрипки, катару, флегми, заката- реня устної ями, коклюшу і гор- ляного кашлю хоче увільнити, най купує лікарско випробовані і поручені

КАЙЗЕР'А

з трема яличками.

5.500 нотарияльно потверджених свїдоцтв на то.

Пачка 20 і 40 сотників. Доза **80 сотників.** Можна дістати у всіх аптиках і дрогуернях.

(22—24)

Colosseum

В пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензацийна програма

від 1. до 15. мая 1909.

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представленє. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Товариство взаїмного креду у

„Дністер“

у Львові, ул. Руска ч. 20.

Телефон ч. 788.

засноване при Товаристві взаїмних обезпечень „Дністер“ в р. 1895 на підставі закона о стоваришенях з р. 1873.

Одвічальність членів обмежена до подвійної висоти уділу.

Цілею Товариства є уділюване кре- диту своїм членам рільникам обезпече- ним в „Дністрі“ від більше літ.

Проценти від вкладок 4%, без по- тручення податку рентового.

Вкладки приймає і виплачує Каса Дирекції Товариства в годинах урядо- вих, від 8. до 2. год. в полудне.

Конто в Шадниці почтової ч. 35.527.

Конто живрове в банку австро-угор.

Вкладки щадничі К 2,848.890.—

Удїли членські К 262.994.—

Позички уділені К 3,396.002.—

Канцелярії Товариства отворені перед полуднем.

Розклад залізничних поїздів

важїий від 1. мая 1908.

До Львова приходять з	рано	перед пол.		по вечер	в ноци	
		пол.	пол.			
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:45	9:50	
Кракова	7:25	9:50	—	8:40	2:30	
Ряшева	—	—	1:10	—	—	
Підволочиск	7:20	12:00	2:15	5:40	10:30	
Черновець	8:07	—	2:05	5:57	9:30	
Черновець	—	—	—	—	12:20	
Станиславова	5:40	—	—	—	—	
Коломиї	—	10:20	—	—	—	
Стрия	7:29	11:43	3:50	—	11:00	
Пустомит	7:29	11:43	3:50	—	11:00	
Самбора	8:00	10:30	2:00	—	9:10	
Любіня	8:00	10:30	2:00	9:10	—	
Рави рускої	7:10	12:40	4:50	—	—	
Янова	8:26	1:15	5:00	9:25	10:10	
Брухович	7:10	—	12:40	4:50	8:20	
Брухович	8:15	—	—	—	—	
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:45	9:50	
На Підзамче:						
З Підволочиск	7:01	11:40	2:00	5:15	10:12	
„ Бродів	7:01	—	2:00	5:15	10:12	
„ Курович	—	—	12:54	—	8:34	
„ Винник	7:51	—	12:54	3:44	8:34	
Зі Львова відходять до		рано	перед пол.	по полуд	вечер	в ноци
Кракова	3:50	8:25	2:45	7:00	11:15	
Кракова	—	8:40	6:12	7:35	12:45	
Ряшева	—	—	3:30	—	—	
Підволочиск	6:20	10:40	2:16	7:45	11:10	
Черновець	6:10	9:35	2:23	—	10:38	
Черновець	—	—	—	—	2:50	
Станиславова	—	—	—	2:40	—	
Коломиї	—	—	—	6:03	—	
Стрия	7:30	—	2:25	6:42	11:25	
Пустомит	7:30	—	2:25	6:42	11:25	
Самбора	6:00	9:05	4:00	—	10:45	
Любіня	6:00	9:05	—	4:00	10:45	
Рави рускої	6:14	11:05	—	7:10	11:35†	
Янова	6:58	9:15	1:35†	3:35	6:30	
Брухович	7:21	11:05	—	—	—	
Брухович	6:14	—	3:35	7:10	11:35†	
Зимної води	3:50	8:40	3:30	7:35	11:15	
З Підзамча:						
До Підволочиск	6:35	11:02	2:31	8:08	11:32	
„ Бродів	6:35	11:02	2:31	8:08	—	
„ Курович	—	8:53	—	4:41	—	
„ Винник	5:47	8:53	2:01	4:41	—	

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим дру- ком. — Поїзди ідучі лише в неділі означені †.